

og tillige Noget, som har en god Indfyldelse paa selve Materiellets Vedligeholdelse og Ordning samt paa Bedømmelsen af, hvilke Mangler der findes osv. — Jeg skal ikke indlade mig paa at omtale alle disse forskjellige Lønningsposter; de Forslag, som ere gjorte i denne Henseende, skal jeg i det Hele gjerne følge den høitærede Minister i. Der er kun Et, som jeg vil tillade mig at bede om, og det er, at Stationsinspektørerne maa faae Andel ikke i Nettoudbyttet men i Bruttoudbyttet, altsaa i de Bruttoindtægter, som Stationerne have. Dette har viist sig at være meget gaanligt andre Steder og vil ganske vist ogsaa her bidrage til, at Stationsinspektørerne, eller som de nu for det Meste kaldes Stationsforvalterne, ere om sig for at skaffe Banerne Raad, og det ere de i Stånd til paa mange Maader og navnlig ved den Maade, hvorpaa de stille sig til Befolkningen, og den større eller mindre Benvillie, som de udvise overfor de Krav med Hensyn til Befordringen, som stilles af den Egn's Personer, blandt hvilke de bo. Jeg tror derfor, at det vilde være et Forsøg værdt at faae at se, om det ikke vilde være nyttigt at give Stationsforvalterne Andel i Bruttoindtægterne ved deres Stationer.

Med Hensyn til Ansættelserne i disse Poster vil jeg blot ønske, at der maatte ske en eller anden Tilføielse, hvorved det viiste sig, at det var Meningen saaledes som hidtil, at de forskjellige Befillingsmænd — og da navnlig de høiere Befillingsmænd som Stationsforvaltere og den Slags Folk — vilde blive valgte blandt Jernbanepersonalet, og at det ikke var Meningen, at disse Poster skulde besættede af Folk udefra. Jernbanestaten er nu saa stor, at det er meget vigtigt for at holde den Lyft vedlige, som hører med til at røgte Tjenesten godt, at det underordnede Personale veed, at det kan avancere. Men, dersom man aabner Døren for Alle ved Besættelsen af saadanne Poster som Stationsforvalterposter, hvortil der ikke fordres nogen Examen eller ganske specielle Kvalifikationer, saa vil det gaa her som i gamle Dage ved Postvæsenet, at disse Poster benyttes til at putte saa Den, saa Den ind i, som man ellers ikke veed, hvorledes man skal hjælpe, og Indenrigsministeren vil have meget ondt ved at værge sig mod alle de Begjæringer, som i saa Henseende fremkomme, Hidtil har det været saaledes — og det er en Ordning, som man maa sætte høi Pris paa, at høitærede Indenrigsministre have holdt over, — at der skal tjenes op fra de underordnede til de overordnede Poster; jeg veed i det Mindste ikke noget Exempel paa, at man har puttet Folk udefra ind til Stationsforvalterposterne; man har taget dem af de dygtigste af Logpersonalet, og der er saa meget mere Grund til at holde derover, som Logtjenesten er en Tjeneste, der meget hurtigt opsliber Folk. De, som ikke kunne udholde Kjørslen,

kunne meget godt, naar de ere opbrættede i Jernbanetjenesten og vante til den Affuratesse, som hører dertil, sungere som Stationsforvaltere. Jeg anser dette, ikke tvivlende om, at det er Noget, som den høitærede Indenrigsminister, ligesom tidligere Indenrigsministre have været enige dert, ogsaa for Fremtiden vil holde over; men da vi ere ved denne Organisationsplan, saa maa det ikke misforstaaes, at jeg har henlebet Opmærksomheden paa dette Punkt, som for en stor Mængde Menninger er af en stor Betydning.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette hele Lønningsvæsen, men jeg skal blot omtale de almindelige Bestemmelser, som indeholdes i §§ 8, 9 og 10. Jeg kan i den Henseende ganske i Genhold til, hvad jeg tidligere har udtalt, slutte mig til Affattelsen af disse Paragrafer. Jeg kan ikke sjonne rettere, end at der ikke kan gjøres mere end en blot kalkulatorisk Beregning af Driftsindtægterne og Drifts-Udgifterne og af, hvad Vedligeholdelsesudgifterne ville beløbe sig til; de kunne ikke forubestemmes, fordi en saadan Beregning, for at komme ind i Finansloven, allerede maatte affattes i Sommerens Løb det foregaaende Aar; men at forudse navnlig Udgifterne vil være aldeles umuligt; at dette derfor maa være kalkulatorisk, forekommer mig at følge af sig selv. Jeg kan heller ikke med Hensyn til Administrationsbudgettet og med Hensyn til, at dette jo ganske vist kan stille sig ganske anderledes end selve Driftsbudgettet — om jeg kan kalde det saaledes, — se rettere, end at Indenrigsministeren maa have Frihed til at kunne fassætte det. Jeg er usikker i min Mening om, hvorvidt der forstændigvis i Loven kan optages Bestemmelser om Lægen eller Lægeprinciper. Jeg har allerede tidligere udtalt mig for, at man i selve Loven kunde optage visse Bestemmelser med Hensyn til Lægen, men er dog i Tvivl derom, fordi jeg har set, hvilken overordenlig stor Strid der er hos de kyndigste Mænd, om hvilke Principer der bør følges, og søvend man bliver rigtig klar over, hvad der er de rigtige Principer, hvorpaa Lægerne skulle bygges, forekommer det mig at være betænkeligt at slaa Noget fast om disse Principer i selve Loven. — Maatte jeg endnu blot berøre et enkelt Punkt, som hører med til Organisationsen. Det vil være bekendt at, saaledes som for Liden Statsbanestyrelsen er ordnet, saa har Driftsbestyreren ikke blot med selve Driften at gøre, men tillige med de nye Anlæg, og Overingeniøren ved de nye Anlæg forterer derfor under Driftsbestyreren. Dette forekommer mig at være et Forhold, som man helst maatte se at faae forandret. Jeg har tidligere udtalt mig for — og jeg er for hvert Aar, der er gaaet, bleven fastere og fastere i den Overbevisning, at det vilde være ønskeligt, at Indenrigsministeriet havde Overingeniøren for de nye Anlæg her i Byen, at Overingeniøren forestod et teknisk Departement,